

[Rager.]

fremsat Ændringsforslag om, at i Spørgsmaal af principiel Betydning for Teatrets Pensionsordning skal Raadet have Finansudvalgenes Tilslutning. Jeg forstaar dette paa den Maade, at for de almindelige ansatte, der falder ind under den gældende Pensionsordning, Balletpersonale o. s. v., vil Raadet, som hidtil sket, administrativt kunne træffe Bestemmelser om de paagældendes Ansættelse i, hvad jeg vil kalde, de almindelige, dusinagtige pensionsgivende Stillinger, men naar der bliver Tale om større Pensioner eller specielle Forhold, skal Finansudvalgene have et Ord med at sige. Det forekommer mig at være overordentlig naturligt, for naar man byder en ansat Pension, vil man jo kunne faa den paagældende for en mindre Gage. En Sikring af Fremtiden betyder for Virksomheden Udgifter, der engang kan komme, og for den paagældende en Sikkerhed, som den paagældende kan betale ved at kræve mindre i Øjeblikket; men dette vil altsaa ogsaa sige, at Virksomheden i Øjeblikket slipper for nogle Driftsudgifter, som senere bliver til Kapitalbelastning for Institutionen, og det er derfor naturligt, at Rigsdagen har Indseende med dette Spørgsmaal.

Som Forholdene derefter foreligger, kan jeg give det foreliggende Lovforslag min Stemme, idet jeg i øvrigt angaaende mine Motiver skal henvise til, hvad jeg udtalte ved Sagens første Behandling.

Der er her fra Talerstolen fremsat nogle Bemærkninger, som jeg vil benytte Lejligheden til at udtale mig om, særlig er der nu sidst fremsat nogle Udtalelser, jeg havde nær sagt af min Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen — Ordet „Meningsfælle“ falder mig i Munden, fordi vi normalt er Partitæller, men i denne Sag maa jeg sige, at mine Anskuelse er saa kontrære hans som overhovedet muligt.

Jeg har med Beklagelse set, at man fra Venstres Side foreslaar, og jeg har med Beklagelse hørt, at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen giver Tilslutning til en Ordning, hvorved man vil tvinge de kommunale Myndigheder i København og omliggende Kommuner til at yde Bidrag ud over, hvad man har kunnet forhandle sig til. Jeg vil som Repræsentant for København afvise, at København skulde have større Forpligtelser over for Teatret, end det her er skitseret, og jeg vil ganske specielt sige, at det forekommer mig, at man ikke kan byde de storkøbenhavnske Kommuner en Ordning som den, Venstre foreslaar, hvorefter de storkøbenhavnske Kommuner skal be-

tale den overvejende Del af Udgifterne ved en Scene, som ejes og administreres af Staten. Hvis man vilde være konsekvent, maatte man dog sige, at naar det er Kommunerne, der skal betale den overvejende Del, maa det blive et kommunalt Teater med Statstilskud. Dette havde været at tage Konsekvensen; men at paalægge kommunale Myndigheder at afholde Hovedudgifterne ved en Ordning, som administreres af Staten, forekommer mig ganske usømmeligt. Efter dette vil man jo overhovedet efter mit Skøn ikke mere kunne tale om det, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) plejer at kalde kongelig Kunst!

Jeg advarer i det hele taget imod ved et Forslag som dette at gøre det, der for mig staar som et Forsøg paa at grave Grøften mellem Land og By dybere. Jeg ser nødt, at dette sker fra Landborepræsentanternes Side, saa vist som jeg ved, at vi Byrepræsentanter i al vor Politik i de sidste fem Aar har fulgt en ganske anden Linie, og jeg kan tilsige, at jeg vil vedblive med at gøre dette, uanset de Forsøg, der paa anden Maade gøres paa at rejse et Skel, som ikke burde være der. Jeg forstaar meget vel mange af de Bevægelser, der i de senere Aar er kommet frem fra Provinsens Side, jeg ser meget vel, at der kan være Skævheder at rette, og jeg er ogsaa villig til at være med til Forhandling derom; men en Vej som denne fører ikke frem, og jeg kvitterer maaske bedst for den Venlighed, man har vist Storkøbenhavn her, ved at understrege, hvad jeg sagde ved Sagens første Behandling, at jeg haaber, at Det kongelige Teater under denne Ordning i meget høj Grad vil faa Lejlighed til at gæste Provinsen og ogsaa ved de Lejligheder — selv om disse Forestillinger saa skulde give et Underskud — vil være i Stand til at give Forestillingerne til de Billetpriser, der er de almindelige paa de paagældende Provins-teatre. Det er det Svar, jeg synes er det værdigste at give de Herrer. Og saa kommer jo dertil, at Venstres Forslag er fuldstændig uærligt, i Bund og Grund, idet Venstre vel giver noget, men vidende, at de ikke giver nok.

Det andet Spørgsmaal, der har været meget fremme, er Spørgsmaalet om Lytterne, og det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fremhævet, hvad disse Tilskud vilde betyde for den enkelte. Hertil vil jeg sige, at det betyder jo, hvis vi endelig regner det ud, saa uendelig lidt for den enkelte, at det forekommer mig ganske taabeligt, hvis der er